Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35482
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

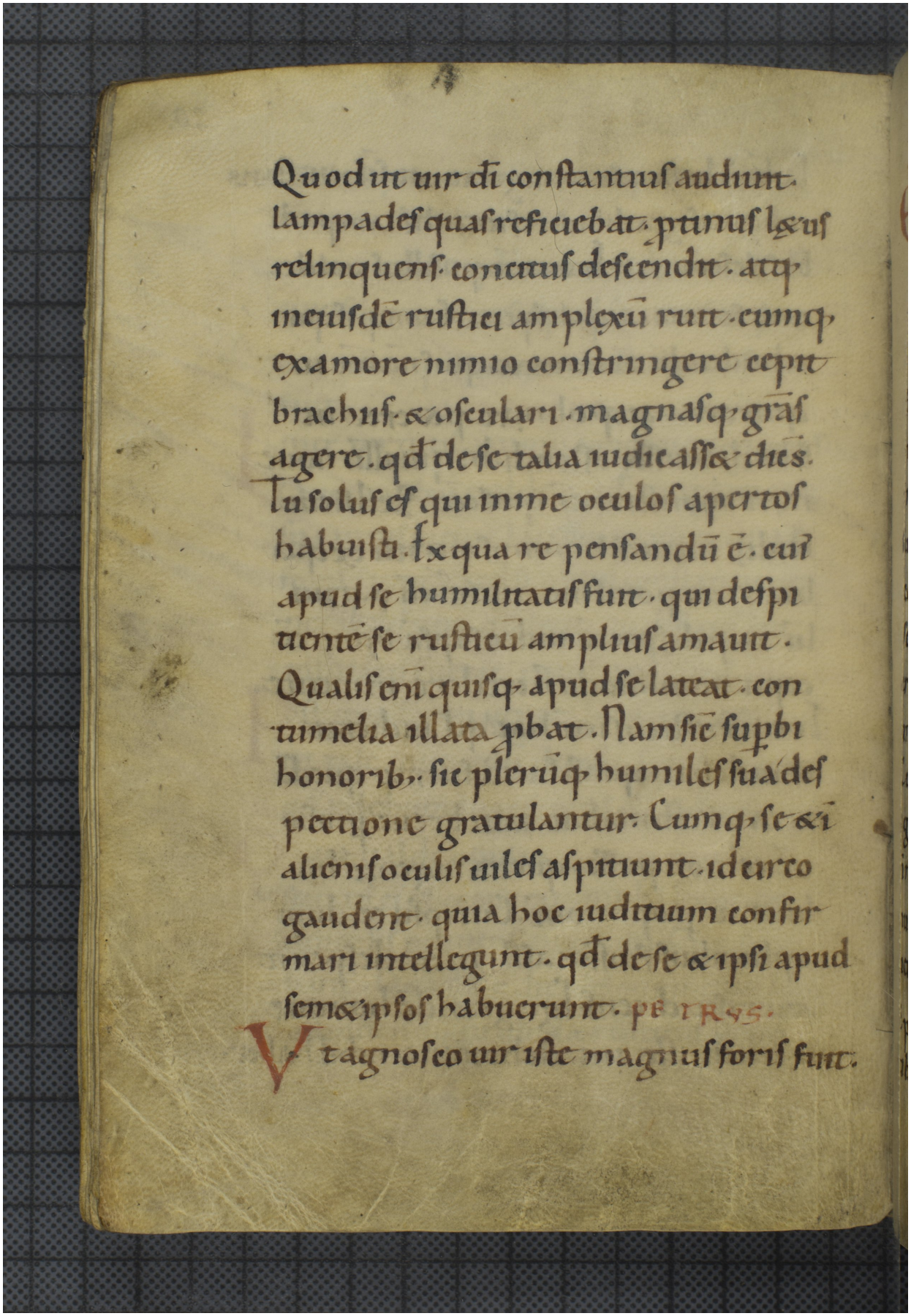

Quod ut uir di constantius audiunt.
lampades quas reficiebat. ptinus leuis
relinquens. concitus descendit. atq
ineuis de rustici amplexu ruit. eumq
ex amore nimio constringere cepit
brachiis. & osculari. magnasq gras
agere. qd de se talia iudicasse dies.
Tu solus es qui inme oculos apertos
habuisti. Ex qua re pensandu e. cui
apud se humilitatis fuit. qui despi
ciente se rusticu amplius amauit.
Qualis enim quisq apud se latet. con
tumelia illata pbat. Nam sic supbi
honorib. sic plerq humiles sua des
pectione gratulantur. Cumq se ali
enis oculis uiles aspiciunt. id circo
gaudent. quia hoc iuditium confir
mari intellegunt. qd de se & ipsi apud
semetipsos habuerunt. PETRUS.
Vt agnosco uir iste magnus foris fuit.